

Can Pau Roig

Premià de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Enric Prat de la Riba, 57

Coordenades:

Latitud: 41.48947
Longitud: 2.35769
UTM Est (X): 446382
UTM Nord (Y): 4593294

Classificació

Número de fitxa 08172 - 154
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1846
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Text refós 2010
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 6535702DF4963N0001IM
Fitxes associades:
[Carrer Enric Prat de la Riba](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 29/04/2010 - 02:00

Descripció

Casa de cós, de planta rectangular, que consta de planta baixa i pis i té un pati amb un safareig i font a la part septentrional. La coberta és de teules àrabs a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal. La façana principal, orientada a migdia, es genera a partir d'una disposició simètrica mitjançant dos eixos de verticalitat, que es defineixen a la planta baixa per una porta d'accés més gran del que és costum i una finestra amb barana de ferro i persiana de llibret de fusta a l'eix esquerre. La porta conserva l'emmarcament en pedra treballada. A la planta pis, amb dos obertures amb llinda i persianes enrotllables. El parament de la façana és un estucat llis sense cap mena d'ornamentació addicional, només amb un recreixement en els marcs de les finestres de la planta pis i un sòcol de pedra posat modernament. El coronament per damunt una cornisa, hi ha tres matxons d'obra amb una barana d'obra amb calats.

Observacions:

En aquesta casa va néixer Pau Roig i Cisa (1878-1955) que era pintor i gravador. Per aquest motiu, l'Ajuntament de Premià de Mar va col·locar una placa de ceràmica commemorativa, el 21 de maig de 2006.

Història

Les cases de cós són l'element arquitectònic i urbanístic més singular i característic de Premià de Mar; configura el caràcter i idiosincràsia paisatgística i urbana del municipi, a partir del qual, cap enfora, es configura tota la trama urbanística; i cap endins, es configura el caràcter i el microcosmos de la quotidianitat premianenca. El nom de cós ve del llatí *cursum*, que vol dir peça de terra estreta i allargada que serveix per edificar-hi una casa. Per tant, la casa de cós és aquella casa construïda en un cós. La dimensió característica del cós és l'amplada, fixada durant els segles XV i XVI en funció de la llargada de les bigues de fusta per a obtenir una correcta resistència en l'edificació de masies i cases urbanes. Mentre les masies, majoritàriament seran de tres còssos, les cases en tindran un. La casa de cós és l'habitatge unifamiliar propi de molts pobles del Maresme. A Mataró s'ha estudiat amb detall (Salicrú: 1989) i d'aquest treball se'n poden extrapolar dades pel cas que ens ocupa de Premià de Mar. Aquesta tipologia es configura a inicis del segle XVII, es consolida durant el segle XVIII i, perdura, amb canvis fins la primera dècada del segle XX.

Bibliografia

AGUADÉ i BENET, Abdon i CODINAS i GARCIA, Josep (1992). La casa de cos de Premià de Mar. Inèdit. Arxiu Museu de l'Estampació de Premià de Mar. GODÀS PÉREZ, Eulàlia (2008). Els renoms de Premià de Mar. Treball de recerca de 2n de Batxillerat. IES Serra de Marina. Tutors: Vicenç Gascó i Dolores Ortiz. Inèdit. MONTLLÓ BOLART, Jordi (1999). Cronos contra la memòria. Les andrones, un element de la nostra identitat cultural oblidat per la societat; dins *Zerovuittresquaranta*, núm. 108, novembre de 1999. Vilassar de Mar, pàgs.. 11 i 12. SALICRÚ i PUIG, Manuel (1989). La casa de cós de Mataró, dins de *Fulls del Museu Arxiu de Santa Maria*, núm. 35. Mataró, pàgs.. 10- 30.

